

מאת: מאיר ואלפרט ארנון - אשד
ואת הסגן אליהו ארנון
מ: מאיר ואלפרט ארנון - אשד

5.6.1992

006 05728

המאמר: מאיר ואלפרט ארנון

התאחדות היהודים בארצות הברית

השתתף בכל מלחמות ישראל. ראיתי את מוראות המלחמה ואת הפחד, את הכאב על חברים שנפלו. נפצעתי פעמיים באופן קשה. בכל השנים הללו עמרתי מול משפחות הנופלים. כמי שעבר את כל המסלול הזה וראה את כל הדברים הנוראיים שאני ראיתי, אני מבין את החשיבות של שמירה על חיי החיילים יותר מכל העסקנים, שמדברים על שלום ולא עברו כלל את הנסיון הזה.

• אתה עברת את כל מלחמות ישראל, אבל תודה שלא היתה מלחמה כמו מלחמת לבנון שהיתה מאופיינת בהימור שחור. זה היה כבר במלחמת ההתשה. אני זוכר את מלכת האמבטיה".

• את, מלכת האמבטיה" כתב הנדבך ליון. השיר "רד אלינו אווירן, קח אותנו ללבנון, נלחם בשביל שרון, ונחזור בתוך ארצך, נכתב עלייך החיילים בבשמה.

זה בגלל שבפעם הראשונה, מפלגות פוליטיות הסתיו נגד מלחמה. מפ"ם פיזרה כרוזים לחיילים. דבר כזה לא היה לפני כן. היתה הסתה של חיילים ובני משפחותיהם. מפלגות פוליטיות ניסו אז לתפוס את השלטון עלייך שימוש ציני בנושא הזה של חללים.

• את מי אתה מאשים.

רק את השמאל. המערך. זה מה שהיה. מערכת הסתה פרועה. השימוש הציני בשכול, זה תוצרת המהפך של '77. ניצול השכול לעשיית חשבון עם יריב פוליטי.

• לא רק. גם חברים שלך מאותה מפלגה דברו כך.

זה לא התקרב לרמת ההסתה של השמאל, שנראה היה כאילו אני שנוא עליהם יותר מאשר היריב הקיומי. זה דבר מעוות. חולני. אני לא מתעלם לרגע מהכאב של המשפחות, אבל תראי מה עשו בנושא

"בגין ידע לקרוא מכפות והבין כל מה שהיה, ואני אומר לכל אלה, שמונסיס להפוך את מנחם בגין לאיש שלא ידע ולא הבין, להפסיק עם זה. שישאירו אותו כמו שהיה, איש גדול, ולא מישהו שנגרד"

הבופור. במשך שנים, כל שנה מחדש. זה כבר מעבר לכאב. יש כאן ניצול ציני כרוי לנגח.

• איך קרה שאתה ובגין הצטלמתם אחרי הקרב על הבופור, ואמרתם בהחיות שאין הרגיבים?

זה בדיוק הדיווח שקיבלנו. חצי שעה לפני השידור התעדכנת. עולה ברעף, שאני הייתי עומד שם ומוטר דיווח כונן לאיוו מטרחה? חוץ מזה, מי שאומר שהקורבנות שנפלו בבופור היו קורבנות שוא, שולל בעצם את כל מלחמות ישראל. ובעניין הדיווח, גם ב'72 היה קרב, הרמטכ"ל דיווח בשידור בטלוויזיה שלא היו נפגעים, ולאחר מכן התברר שהיה הרג.

• בעקבות המלחמה בינו אותך "רוגז", וטענו כי אתה בעצם חולשת שולל. אמרו שאתה שקרן.

הסיפור הזה של שקרן התחיל בגלל עניין שהיה לי עם בןגוריון. והוא אחר כך אמר מה שאמר. אני פעמיים לא אמרתי אמת לבןגוריון. בשלב הראשון. אחר כך חזרתי ואמרתי לו את הדברים השלמהם.

• בןגוריון אמר עליך: "קשה לי שמישהו איתו אומר דבר אמת". זה כנראה בגלל שני האירועים האלה. לא אמרתי אמת כי רציתי לחפות על משה דיין. זה היה בקשר למאיר הרציון, שיצא עם עוד אנשים לפעולת נקם ברוצחי אחותו. דיין ידע מה הרציון, מתכוון לבצע. הוא בא אלי ואמר לי: תעשה הכול כדי להשפיע עליהם שלא ילכו, ואם לא תצליח, תעשה הכול כדי שיחזרו בשלום. דיין הרי אף פעם לא נתן פקודה ברורה. אחר כך בןגוריון קרא לי ושאל אם נתתי צורה להרציון, ואמרתי שלא. אבל אני עשיתי מה שדיין אמר לי. לא הצלחתי לשכנע את הרציון שלא ילך, אז עשיתי הכול כדי שיחזרו בשלום, כלומר עזרתי להם. לא אמרתי לבןגוריון את האמת כדי לחפות על דיין.

במקרה השני זה היה עניין מאוד אישי. דיין מסר לבןגוריון דיווח לא נכון, ואמר שלא נתן הוראה כלשהי. אני חיפתי עליו. בבוא היוב אחשוף את הסיפור המלא.

• נחזור למלחמת לבנון. האב היתה לך בעיה רוגזית לפני (המשך בעמוד 27)

יום שישי, ד' בסיון תשנ"ב - 5.6.1992
מאיר ואלפרט ארנון